

Τὰ κατάλοιπα

Ἡ Βαλεντίνα, τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1941 ἦταν ἀκριβῶς 12 χρονῶν. Ζοῦσε μὲ τοὺς γονεῖς τῆς καὶ τ' ἀδέλφια τῆς σὲ μιὰ πόλη τῆς Γιουγκοσλαβίας, τὸ Μόσταρ, ὡς τῆ στιγμή πού ἔροθαν τ' ἀεροπλάν τὰ στρατεύματ ἱ. Μέσα σὲ μι ἡ Βαλεντίνα τ ἰε ὄλους, μάνα, ἰρα, ἀδέλφια θεῖους καὶ θεῖες. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ ἀεροπορική ἐπιδρομὴ ὅπου τραυματίστηκε ζύπνησε σ' ἓνα στρατόπεδο συγκέντρωσης στὸ Ἀμβούργο. Ἐκεῖ ἔζησε 4 ὀλόκληρα χρόνια, ὡς τὸ 1945, ὅποτε οἱ Γερμανοὶ τῆς εἶπαν νὰ φύγη. Μὴ ἔχοντας ποῦ ἄλλοῦ νὰ πάη, περπάτησε ἴσα μὲ τὴν Αὐστρία, κι' ἐκεῖ, τὴν περιμάζεψε στα 16 χρόνια τῆς μιὰ οἰκογένεια Αὐστριακῶν, πού τῆ μόρφωσε καὶ τὴν ἀνάθρεψε.

—Στὰ 19, ἡ Βαλεντίνα γνώρισε ἓνα Ἄγγλο στρατιώτη, τὸν παντρεύτηκε κι' ἐγκαταστάθηκε μαζί του στὸ Λονδίνο.

Ἔτσι συνεχίστηκε ἡ ζωὴ τῆς, ἴσα μὲ σήμερα. Ἐνα βάρος ὅμως πῆζε πάντα τὴν καρδιά τῆς Βαλεντίνας. Μήπως ἄραγε ἀπόμεινε κανένας δικός τῆς στὴ Γιουγκοσλαβία; Ἡ νοσταλγία τὴν ἔσπρωξε νὰ γράψῃ ἓνα γράμμα. Τῶστεῖλε στὸ δημαρχεῖο τοῦ Μόσταρ, ρωτώντας ἂν ὑπάρχη κανεὶς μὲ τὸ ἐπίθετο Μπέκοβιτς.

Καὶ πράγματι, ὑπῆρχε κάποιος ἡ μάλλον κάποια, πού μὲ τὸ ἐπίθετο Μπέκοβιτς ἔψαχνε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο νὰ βρῆ τοὺς δικούς τῆς. Ἦταν ἡ Ἐνέζα, 12 χρόνια κι' ἔξη μῆνες μικρότερη ἀδελφή τῆς Βαλεντίνας. Ἐξη μῆνες ὕστερα ἀπὸ τὸ χαμὸ τῆς Βαλεντίνας, ἡ μάνα τῆς, πού ζοῦσε ἀκόμη, εἶχε φέρει στὸν κόσμον τὴν Ἐνέζα.

Οἱ δυὸ ἀδελφές, χωρὶς νὰ ξέρουν ἡ μιὰ τὴν ὑπαρξὴ τῆς ἄλλης, μόνες μέσα σὲ ξένους, ἀρχίζουν ἀπὸ τόσο μακριὰ ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ κάνουν προσπάθειες γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τῆς οἰκογένειας. Ἡ Βαλεντίνα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, ἡ Ἐνέζα ἀπὸ ἓνα ὀρφανοτροφεῖο τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Καὶ κάποια μέρα, ὕστερα ἀπὸ χρόνια προσπάθειας καὶ ἀναμονῆς τὰ γράμματα τῶν δυὸ ἀδελφῶν διασταυρώθηκαν. Δάκρυα, συγκίνηση, χαρά. Ἡ πρώτη συνάντηση ἐγίνε στὴν Ἀγγλία, ὅπου πῆγε ἡ Ἐνέζα μὲ τὸν ἄντρα τῆς. Ἡ δεύτερη στὴ Γιουγκοσλαβία, στὸ σπίτι τῆς Ἐνέζας. Πόσα καὶ πόσα εἶχαν νὰ ποῦν οἱ δυὸ ἀδελφές, πόσα καὶ πόσα νὰ μοιραστοῦν, γιὰ πόσα καὶ πόσα νὰ κλάψουν. Τώρα ἡ οἰκογένεια Μπέκοβιτς ἔχει δύο ὀλόκληρα ἄτομα, ἀπὸ τὰ 10 πού ἀποτελοῦσαν τὴν οἰκογένεια. 20 χρόνια πέρασαν κι' ἀκόμη μαζεύουμε τὰ κατάλοιπα τοῦ πολέμου.